

Belofte maakt schuld

De FOV drong einde 2001 bij minister Anciaux en bij de politieke fracties aan op een toekenning van bijkomende subsidies aan negen diensten (De Groene Dag, Lidas, Rudolf Steiner Academie, De Brug, Humanistisch Vrijzinnige Dienst, KCLB, Educatie Limburgs Landschap, Socialistische Vrouwen, Wereldmediatheek). Omwille van hun late erkenning hadden de negen voor het werkjaar 2000 geen saldo ontvangen en zelfs een deel van hun subsidies voor 2001 moeten inleveren. Tussentijdse in het Vlaams parlement leidden ertoe dat minister Anciaux toezegde bij de begrotingscontrole 2002 de zaak op te lossen. Tot ieders verrassing heeft de minister slechts een deel van zijn belofte waargemaakt. Een bijkrediet van 42.000 euro moet de inlevering op het voorschot 2001 goedmaken, maar voor het saldo 2000 werd geen oplossing gecreëerd. Merkwaardig is dat in de Memorie van Toelichting bij de begrotingsaanpassing ten onrechte de indruk wordt gewekt dat de diensten volledige genoegdoening krijgen. De FOV en de betrokken diensten dringen er bij de parlementsleden op aan om via amendement van de nieuwe begroting alsnog de beloofde oplossing waar te maken. Er zijn geen redenen die doen vermoeden dat minister Anciaux geen oplossing zou willen. Wellicht is een onduidelijke communicatie tussen Kabinet en Administratie over de cijfers oorzaak van de onvolledige en ontoereikende oplossing.

Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding

Tijdens de laatste bijeenkomst van deze Raad werd van gedachten gewisseld over een rits aan onderwerpen. De Raad kreeg toelichting bij de laatste stand van zaken van het aangekondigde decreet voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk. De leden dringen bij minister Anciaux aan op duidelijkheid over de timing. De Raad bracht een positief advies uit over een ministerieel besluit dat de beleidsplanning in de sector van het lokaal cultuurbeleid wil regelen. Omdat de Raad zelf aandringt op helderheid in de besluitvorming over de parameters die bij de beoordeling van beleidsplannen worden gehanteerd, besliste de Raad in de loop van de maand juni enige aanbevelingen te formuleren voor de beleidsplanning in de sector van het volksontwikkelingswerk.

De Raad nam ook kennis van verschillende evaluatiebedenkingen bij de werking van de Raad. Dit is niet onbelangrijk in het licht van het aangekondigd overkoepelend decreet, waarin ook de advisering in de culturele sector wordt herzien. De Raad zal de opties van de minister met spoed, maar met de gebruikelijke kritische zin bekijken. Over de problematiek van de begrotingscontrole en inzonderheid de onvolledige subsidiëring van negen diensten dringt de Raad aan op een regeling. Veel aandacht ging in de Raad ook naar de plannen van de Interface, die het aanbod op het terrein van de volwasseneneducatie wil stroomlijnen. De sociaal-culturele sector participeert samen met de sector van de VDAB-beroepsopleiding, van de Vizo-opleidingen en het aanbod van de Centra voor Volwassenenonderwijs in diverse projectgroepen, die meer coherentie moeten aanbrengen in het brede terrein van de volwasseneneducatie.

Nieuwe procedure voor aanplakking affiches is onwerkbaar

Als je in het verleden een openbare activiteit promootte door middel van affiches moest je daarvoor zegelrecht betalen. Dit is een indirecte belasting op bepaalde akten en geschriften. Voor aangeplakte affiches betaalde je die belasting hoofdzakelijk in de vorm van fiscale zegels. Deze betalingswijze heeft met de invoering van de euro een drastische verandering ondergaan. Zo is het aantal eurowaardes van de nieuwe zegels erg beperkt en werden de bestaande zegelmachines niet aangepast. Ten gevolge hiervan is de betaling van het zegelrecht door het aanbrengen en onbruikbaar maken van fiscale zegels op een affiche niet langer mogelijk. Organisatoren moeten nu minstens twee weken vóór de verspreiding van de affiches de indirecte belasting betalen. Tevens moeten ze voor elke affiche een zogenaamde "aanplakkingaangifte" opmaken. De affiches waarop belasting is betaald, vermelden dan "gehele belasting betaald" gevolgd door de naam van de plaats waar het kantoor is gevestigd waar de aangifte werd neergelegd, het nummer van neerlegging van deze aangifte, het nummer van de aangifte zelf, het jaar van aanplakking, ...

Het systeem is dermate complex dat het onwerkbaar is, zo stelde de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten (VVJ) vast. De VVJ schreef daarom een brief naar minister van Financiën Didier Reynders met de vraag naar een eenvoudiger administratief systeem en een wettelijk kader voor de uitzonderingen op het zegelrecht. Parlements lid Mieke Van Hecke (CD&V) kaartte deze vragen eveneens aan bij minister van Cultuur Bert Anciaux. Deze vroeg op zijn beurt in een brief aan minister Reynders om een vereenvoudiging van het nieuwe inningsstelsel. Minister Reynders antwoordde dat hij de problemen zeker zou aanpakken. Ondertussen zijn we weer enkele maanden verder en krijgen heel wat onwetende organisatoren het deksel op de neus omdat de politie hen als 'wildplakkers' aanpakt.

Info: De geldende regels voor het betalen van het zegelrecht zijn te vinden in de circulaire nummer 6/2001 van het Ministerie van Financiën

<http://www.docufin.fgov.be/interfakrednl/taxeaffich/taxeaffcircwebnl.pdf>

Met klachten en problemen over de aanplakkingstaks kan je terecht bij de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk, FOV, An Verheyen, Gallaitstraat 86 bus 12, 1030 Brussel, tel. 02/244.93.39, an.verheyen@fov.be

Schept de notie sociaal-culturele methodiek duidelijkheid?

Het Centrum voor Sociale Pedagogiek (K.U. Leuven) voerde de afgelopen maanden op vraag van minister Anciaux een onderzoek naar de invulling van het concept 'sociaal-culturele methodiek'. Aanleiding was het nieuwe decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk, waarin de sociaal-culturele methodiek een aparte plaats krijgt.

Op 27 mei lichtten de onderzoekers op een studienamiddag de opzet, het verloop en de resultaten van hun werk toe. Ze werden bijgestaan door drie sociaal-culturele organisaties (CSC-vormingswerk, Rudolf Steiner Academie, Interactie-Academie) die aan het onderzoek hadden meegewerkt en voor het publiek verduidelikten hoe zij de toepassing van de sociaal-culturele methodiek in de praktijk zien. Hun verhalen en voorbeelden waren, hoewel soms anekdotisch, erg verhelderend.

De studienamiddag werd afgesloten met de tussenkomsten van Dirk Verbist (Kabinet Cultuur), Hugo De Blende (SoCiuS), Herman Baert (Centrum Sociale Pedagogiek KULeuven) en Hugo De Vos (FOV). Zij gingen in op de mogelijke beleidsimplicaties van het onderzoekswerk. Meteen werden ook nieuwe vragen aan de orde gebracht. Gaat het om dé sociaal-culturele methodiek of om meerdere sociaal-culturele methodieken? Wat is kenmerkend aan deze methodiek? Hoe onderscheidt de methodiek zich van andere methodieken in andere sectoren? En bedienen ook het jeugdwerk, de onderwijssector en het ontwikkelingswerk zich niet vaak van de sociaal-culturele methodiek? ... Veel open vragen dus, die niet meteen duidelijk maakten of het wel wenselijk is dat de door de onderzoekers geformuleerde definitie wordt opgenomen in het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk en de bijhorende Memorie van Toelichting.

De nu reeds verspreide tekstversies van het toekomstige decreet laten er alleszins weinig twijfel over bestaan. Elke gesubsidieerde sociaal-culturele organisatie zal de sociaal-culturele methodiek moeten hanteren. Hoe men de concrete werking van die organisaties gaat toetsen aan de lange en academische definitie van sociaal-culturele methodiek is vooralsnog niet duidelijk. Suggesties gingen alvast in de richting van het ontwikkelen van een evaluatietest waardoor organisaties zelf kunnen nagaan hoe en in welke mate ze de methodiek hanteren. Verder verwees men naar een handboek binnen het opbouwwerk met richtlijnen over beleidsplanning, methodisch werken... Een soortgelijk boek zou ook binnen het sociaal-cultureel werk zinvol kunnen zijn. Ook samenwerkingsvormen met andere sectoren kunnen voor het methodisch werken een meerwaarde bieden.

Aanpassing auteurswetgeving heeft gevolgen voor de sociaal-culturele sector

Op vrijdag 17 mei kregen een zestigtal toehoorders in het Vlaams Centrum voor Amateurkunsten (VCA) een uiteenzetting over de veranderingen die op til zijn in de Belgische auteurswetgeving. Vooreerst werd uitleg verschaft over de verplichte omzetting van de Europese Richtlijn naar de eigen nationale wetgeving en over het wetsontwerp op de Controle der Beheersvennootschappen (zie FOV-digizine nummers 8 en 9). Vervolgens werden de gevolgen van deze veranderingen onder de loep genomen. Er werd geconcludeerd dat het wetsontwerp inzake de controle op de beheersvennootschappen moet zorgen voor een ernstige controle en voor de organisaties de mogelijkheid moet scheppen om te overleggen met die beheersvennootschappen. Deze moeten op hun beurt zorgen voor een transparante

manier van innen en een goede communicatie met de 'betalers'. Bij de omzetting van de Europese Richtlijn moet aandacht gaan naar de herformulering en de bredere definiëring van een aantal begrippen. Zo moet het begrip 'onderwijs' ruimer worden geïnterpreteerd dan de school en het begrip 'privé-gebruik' moet meer kunnen omvatten dan de rechtstreekse familiekring. De volgende stap is alle bemerkingen omzetten in amendementen en deze inbrengen in het politieke debat.

Info: Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk, FOV, An Verheyen, Gallaitstraat 86 bus 12, 1030 Brussel, tel. 02/244.93.39, an.verheyen@fov.be

Natuur- en milieueducatie in Vlaanderen

In opdracht van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur onderzoekt de UA (Universiteit Antwerpen) momenteel de ontwikkeling van het Vlaams beleid op vlak van natuur- en milieueducatie. De studie moet binnen enkele maanden resulteren in een aantal aanbevelingen voor een vernieuwd beleid in de context van een duurzame ontwikkeling.

Uit de tussentijdse resultaten van het onderzoek blijkt alvast dat natuur- en milieueducatie een terrein met vele spelers is. Naast sociaal-culturele instellingen en verenigingen, hebben ook nogal wat overheidsorganisaties, consumentenverenigingen, vakverenigingen, beroepsverenigingen, scholen, bedrijven en KMO's educatieve pakketten rond deze thematiek. Maar de opstelling en plaats van al deze spelers zijn niet altijd even duidelijk. Daarom bevelen de onderzoekers een meer doelgroepgericht natuur- en milieueducatiebeleid aan en zien zij heil in een doorgedreven afstemming van het huidige aanbod. Een nieuw op te richten steunpunt zou als onafhankelijke spelverdeler voor meer samenwerking kunnen zorgen. Dat alle huidige actoren daardoor hun educatieve doelgroep en taak strikt zullen weten af te bakenen, mag echter niet verhinderen dat de natuur- en milieueducatie verder voet aan de grond krijgt in uiteenlopende sectoren zoals Onderwijs, Cultuur, ...

Info: Universitaire Instelling Antwerpen (UA), Evelien Otte, Universiteitsplein 1, 2610 Wilrijk, tel. 03/820.29.74, evelien.otte@ua.ac.be